

Elf harcművészek

Miután az Urria gyermekei az elfek, avagy ki hogyan látja őket című fórumon felmerült az elf harcművészek gondolata, úgy gondoltam érdemes a témával tovább foglalkozni. El is olvastam a Slanek, és amit róluk tudni lehet című fórumot is, ahol szintén foglalkoztak a dologgal. Majd Deák Zoltán Harcművészek, Kardművészek c. remek írását átolvasva kezdett felderíteni egy kép.

Először elkezdtem végiggondolni, hogy vajon mi okok vezethettek e stílus a kialakulásához.

Mit is **gyűjtöttem** össze a **fórumokból**, e témához kapcsolódva:

- Az elf harcművészetnek semmi köze a Slan-hoz.
- Az elfek nem tanulhatnak Slan-t, mert más kicsit a testfelépítésük és így a „chi” -energiák más utakat járnak náluk. Ez okból csak ember, félelf és egyéb „félelber” származékok alkalmazhatják, khálok, dzsennek, amundok, vérivók nem.
- Az elf harcművészet ősi (fajháborúk kora), és semelyik fajtól nem vett át semmit, azóta sem.
- Az elf harcművészetet csak elfek és félelfek és egyéb „félif elf” fajok tanulhatják, bár itt az okok mások.

Idézve az Új tekercsek -ből, mint hivatalos kiadványból. 99. oldal, Harci láz, 5, 6 foknál:

Harci láz 5. fok:

KÉ: +6

TÉ: +20

VÉ: -20

Sebzés: kockánként+1

Tám/per kör: x2

Harc utolsó Ép -ig, ha az Fp -k elfogynak, akkor sincsen ájulás.

Ha a karakternek minden Ép -je elfogy, akkor még K3 körig iszonyatos tombolást visz végbe:

Ké:+12

Té:+40

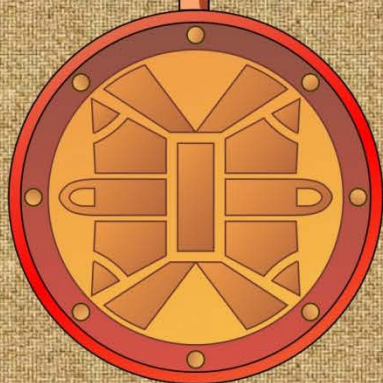
Vé: nulla lesz. (Ekkor minden támadás betalál, de gyakorlatilag mindegy, hisz a delikvens már halott)

Sebzés: kockánként+4

Tám/per kör: x4

Harci láz 6. fok:

„...Noha nagyságrendekkel kifinomultabb és misztikusabb stílust képvisel, a képzettség kapcsán mindenképp meg kell említnünk az elfeknek azt a pusztakezes harci hagyományát, amit egymás között csak Thíras Laithiel -nek, a Könnyek Ösvényének neveznek. Ennek beavatottjai a küzdelem során olyan sajátos transzállapotba kerülnek, amelyben jószerivel érzéketlenek a sérülésre és mágikus módszerekkel is rendkívül nehéz befolyásolni őket. Igaz, az ő stílusuk még csak nem is emlékeztet az eszeveszett tombolásra, inkább valami álmatag, lassú-vontatott

táncnak tűnik. A Thíras Laithel harcosai azt állítják, hogy ilyenkor eltávozott őseik szellemei lényegítik át őket.”

A harcművészek, kardművészek cikkből:

Leharcolható körök száma: Egészség, Állóképesség, Akaraterő 10 feletti része +TSZ.

Veszteségek	Ké	Té	Vé
Minden 20% FP veszteségnél	- 2	-4	-4
Minden 10% ÉP veszteségnél	-4	-8	-8

A Thíras Laithel kialakulásának vázlatos története:

A kezdetektől indulva, ott is kezdeném, hogy kitört a fajháború. Mivel az elfek alapvetően békeszerető népek, nem is voltak igazán felkészülve egy háborúra, az aquir hordákat így kezdetben csak az elf hatalmasok ómágiája állította meg. Azonban, nem minden elf rendelkezett hasonlóan nagy számú Od –ponttal, így az elf vezetők elhatározták, hogy mágikusan kevésbé aktív társaiknak ki kell valamit találni, hogy hatékonyan szállhassanak szembe az ellenséggel. Össze is ültek, meghívva a legjobb elf harcosokat és elhatározták, hogy ki is dolgoznak egy olyan fegyveres harcmodort és fegyverzetet, mely hatékonyan felveszi a versenyt az aqirokkal. Telt-múlt az idő, évek követettek éveket, de fáradozásuk meghozta gyümölcsét. (Bár beletellett 500 évbe, de a harctéri tapasztalatok alapján folyamatosan csiszolták a technikákat). Majd a technikát kidolgozó elf harcosok szétszéledt, hogy társaikat megtanítsák az új harcmodorra. Közben a kovácmesterek az elkészült új vért és fegyverek készítését okították kovácstársaiknak. Hála az újításnak és a sárkányok szövetségének, az aqirok népe a föld alá üzetett. De a béke után újabb fajzatok ellen kellett az elfeknek fegyvert fognia: az amundok és a dzsennek népe érkezett Ynevre. A harci technikákat a harc alatt a dzsennekhez és az amundokhoz igazították (mások a gyenge pontok, máshol vannak az idegvégződések, mint az aqiroknál).

A jelen:

Miután a Szépek népe hanyatlásnak indult, már csak Sirenarban készülnek ősi technikákkal ilyen vérték, bár Ynev más tájain élnek még öreg elf kovácsok, akik ismerik még az előállítási módját. Azok az elfek, akik ismerik a harci technikákat, szintén főleg Sirenarban élnek. Szóval, aki el akarja sajátítani a technikákat, az vagy sirenari, aki valami úton-módon kikerült onnan, vagy szerencsés elf, aki rábukkant olyan mesterre, aki hajlandó okítani. Ha pedig még kovácsot is talál, aki a ritka materiákból (ami neki nem hinném, hogy mindig van raktáron, szóval, ezt a JK -nak kell beszereznie) elkészíti neki a fegyvereket és a vértet, néhány évtized alatt, az már Urria kegyének netovábbja. Bevallom, már a mester, a kovács és a fegyverzethez való összetevők megkeresése is megér egy életút-kalandsorozat felét.

A rideg számok:

A kezdetek:

- Legalább 6. TSZ. Kell, hogy legyél, hogy a mesterek szóba álljanak veled (ők a legjobb elf jelentkezőkből válogathatnak).
- A tanulás 50 évig tart. Akkor mondhatod, hogy teljesen ismered a stílust és mehetsz világgá, hogy új ismereteket és technikákat fedezz fel.
- Ha vértet is akarsz, akkor a kovács lekenyerezésén túl vigyél be neki 8kg kékacélt és 2kg ezüstöt és 1kg mithrill-t.

Thíras Laithel:

A szellemiségről:

A stílus megalkotói élet-halál harcot vívtak a puszta létükért az aquir -amund - dzsennek ellenséggel, így az elf harcművész az ellenfele lehető leggyorsabb, legtisztább megölésére ment. Semmi másra. Egy elf harcművész SOHA nem használja tudását, csak ha ölni akar (Ami csak hihetetlen atrocitások, vagy más elfek életének fenyegetésével lehet elérni). Akkor viszont lesújt és öl. Más harci helyzetekben csak lefegyverzi, vagy inkább elkergeti ellenfeleit.

Azt már a legelején le kell szögezni, hogy a Thíras Laithel harcosai a szó játéktechnikai értelmében **nem harcművészek**, azaz semmiféle Slan, vagy egyéb diszciplínát nem használnak, bár szellemiségükben és tradícióikban kétségtelenül leginkább ehhez a csoporthoz állnak közel. A Thíras Laithel ugyanis képzettség. Amint a lentiekben majd ki fog derülni, és ahogy mivel az Új tekercek is e képzettségnél említi meg, leginkább a harci lázhoz hasonlít játéktechnikailag, bár hatásában leginkább a chi –harcra hajaz.

Mint képzettség:

1. fok

Képesség-követelmények:

Állóképesség: 12, Akaraterő: 14

Képzettség követelmények:

Fegyverhasználat Elf kard* 3. fok, kétkezes harc 3. fok

Képzettség pont igény: 5 Kp

Ismertetés: Ezen a fokon a harcművész a következő módosítókkal küzd:

Ké: +TSZ 10%-a

TÉ: +TSZ 20%-a

Vé: +TSZ 20%-a

Sebzés: +TSZ 10%-a

AME, MME: +10

A harcművész a sebesüléseiből 10%Fp-t levonhat, ezt a harcot leharcolható körök 10%-a körig bírja. Az ősök szellemeit 1 körön keresztül kell szólítani.

2. fok

Képesség-követelmények:

Állóképesség: 13, Akaraterő: 15

Képzettség követelmények:

Fegyverhasználat Elf kard 4. fok

Képzettség pont igény: 10 Kp

Ismertetés: Ezen a fokon a harcművész a következő módosítókkal küzd:

Ké: +TSZ 20%-a

TÉ: +TSZ 40%-a

Vé: +TSZ 40%-a

Sebzés: +TSZ 20%-a

AME, MME: +20

A harcművész a sebesüléseiből 25%Fp-t levonhat, ezt a harcot leharcolható körök 20%-a körig bírja. Ha az Elf HM egy rá irányuló lőfegyverre koncentrálnak (nem csinál semmit, csak koncentrálnak), akkor az ellenfele CÉ -jét az elf HM fegyvereinek Vé -jének (+10 a mesterfok miatt) fele is nehezíti. Az ősök szellemeit 7 szegmensen keresztül kell szólítani.

3. fok

Képesség-követelmények:

Állóképesség: 14, Akaraterő: 16

Képzettség követelmények:

Elf kard* 5. fok, Pusztítás 1. fok, Kétkezes harc 4. fok, Nehézvért viselet 1. fok

Képzettség pont igény: 18 Kp

Ismertetés: Ezen a fokon a harcművész a következő módosítókkal küzd:

Ké: +TSZ 25%-a

TÉ: +TSZ 50%-a

Vé: +TSZ 50%-a

Sebzés: +TSZ 25%-a

AME, MME: +30

Tám/kör: +1

A harcművész a sebesüléseiből 50%Fp-t levonhat, a harcot leharcolható körök 50%-a körig bírja.

Az ősök szellemeit 5 szegmensen keresztül kell szólítani.

4. fok

Képesség-követelmények:

Állóképesség 15, Akaraterő 17

Képzettség követelmények:

Pusztítás 3. fok, Nehézvért viselet 2. fok

Képzettség pont igény: 30 Kp

Ismertetés: Ezen a fokon a harcművész a következő módosítókkal küzd:

Ké: +TSZ 40%-a

TÉ: +TSZ 75%-a

Vé: +TSZ 75%-a

Sebzés: +TSZ 40%-a

AME, MME: +40

A harcművész a sebesüléseiből 75%Fp-t levonhat, a harcot leharcolható körök 75%-a körig bírja.

Az ősök szellemeit 3 szegmensen keresztül kell szólítani. Ha az Elf HM egy rá irányuló lőfegyverre koncentrálnak (nem csinál semmit, csak sasol), akkor az

ellenfele CÉ -jét az elf HM fegyvereinek Vé -jének (+10 a mesterfok miatt) fele is nehezíti.

5. fok

Képesség-követelmények:

Állóképesség 16, Akaraterő 18

Képzettség követelmények:

Pusztítás 4. fok, Kétkezes harc 5. fok, Nehézvért viselet 3. fok

Képzettség pont igény: 45 Kp

Ismertetés: Ezen a fokon a harcművész a következő módosítókkal küzd:

Ké: +TSZ 50%-a

TÉ: +TSZ 100%-a

Vé: +TSZ 100%-a

Sebzés: +TSZ 50%-a

AME, MME: +50

Tám/kör:+2

A harcművész harcot a leharcolható körökig bírja, fájdalomra érzéketlen. Az ősök szellemeit 1 szegmenszen keresztül kell szólítani.

Mint a leírásomból kiderült, ez inkább egy harci képzettség (ami főleg a chi -harccal a harcértékek növekedésénél és a harci-lázzal a „hívó szólamnál” rokon), mint harcművészet. Mivel az elf harcművészet e nép élet-halál harca alatt keletkezett, ezért célja nem is más: az ellenfél minél gyorsabb megsemmisítése (Ezért is tettem bele a hasonló célú Pusztítás c. képzettséget). Az Új tekersekben -ben említett pusztakezes harcot bátorkodtam fegyveres harccá átformálni, hisz egy kitinvázas, vagy egy kocsonya-szerű aquir ellen semmi értelme a két csupasz ökölnök. A meditáció-diszciplínákat is kivettem: nem reálisak és az elf harcművészek inkább harcosok, mint (shaolin) szerzetesek. A fentebb leírt fájdalomtűrés csak hatásában rokon az azonos nevű képzettséghez, más köze nincs hozzá (Mind a két esetben a kötelező ÉP -vesztés érvényes!)

Végezetül az ősök szerepéről: Amikor egy elf harcművész átadja magát a Thíras Laithel-nek, akkor gyakorlatilag ősei szellemét (bármely a környéken jelen lévő holt elf lelket) hívja segítségül, akik harci tudásukkal segítik a harcban. Melankolikus táncában az őseivel együtt emeli kezét hártásra és csapásra: testét nem egyedül irányítja. A fájdalom számára üres fogalomvá válik, mikor ősei megismertetik vele népének évezredek szenvedéseit. Hozzá kell tenni, hogy a képzettség nem csak harcra jó: akkor is

segítségre lehet, ha ősei tanácsát akarja kikérni egy rendkívül fontos döntés előtt. A sámánmágiához hasonlóan a képzettség mit sem ér, ha a szellemek cserbenhagyják. Ez olyan területen esik meg, ahol elfek soha nem éltek. A KM feladata, hogy eldöntse, ősei hány %-ban vannak vele az adott területen (ez a szám a harcérték változásokat befolyásolja). Ha a területen, ahol a képzettséget használja az elf harcművész egy elf ansinatis (Lásd Bestiárium) van, akkor harcérték módosításai megduplázódnak és ideiglenesen szervezete 5 Od pontnyi támadást hárít.

Egy Thíras Laithel követőének fegyverzete:

*Elf kard: Allonúrn:

KÉ: 9

Té: 18

Vé: 18

sebzés: k6+6

Súly: 0.5 kg

Halvány kékes- ezüstös színű penge alkonyatkor egészen finoman (1E) kékesen dereng. Kinézetre leginkább a dzsenn szablyára és a jatagánra hajaz, de az ívek finomabbak, kecsesebbek. A különleges anyaga rendkívüli könnyedséget ad forgatójának (innen a magas KÉ), külső élre fent kard, de fokél itt is van (Szúrásra, gyors visszarántásos -vágásra). Keresztvasa akár a Khossas -é, csak a leveleknek bonyolultabban fonódnak, hogy a csuklót jobban védjék. Súlyja 0.5 kg, legalább 5 évig készül, kereskedelmi forgalomba sohasem kerül (Vagy magas rangú elf vagy és barátod a kovács, vagy felejtse el). Ha megölnék hordozóját, és mégis eladásra kerülne, úgy 100-140 aranyat kérnének érte a (mindjárt halott) orgazdák. A hordozó hasonló szertartás során válik eggyé a fegyverrel, mint más elf az íjával.

Elf vért: Gho'mallan:

SFÉ: 6

MGT: 0

súly: 5kg

Anyaga akár a kardé, szintén egész finoman dereng éjszaka. Rendkívül finom

munka, mintha a viselőjére öntötték volna, követi minden mozdulatát. Habkönnyű, szinte együtt mozog a gazdájával. Sisak nem tartozik hozzá, legfeljebb egy (szintén nemesfém anyagokból készült) hajpántot szoktak a fejükre tenni Thíras Laithel követői. Szintén rengeteg időbe telik elkészítése, a legegyszerűbb, legdísztelenebb darabjaira is minimum 50 évvel kell várnia a megrendelőnek. Ha valamilyen oknál fogva orgazdához kerülne, 500 – 1000 aranyat is megkérnének érte.

Mind a kard, mind a vért elvesztése iszonyatos megaláztatás, amit csak visszaszerzésével és a tolvaj halálával lehet lemosni. Ha a viselője meghalt, akkor azt a vért és a kard azonnal tudatja a kováccsal, aki nem habozik a Sereneyákat segítségül hívni visszaszerzésükre.

Akárcsak a Slan fegyvereket és vérteteket, az Allonúrn -t és a Gho'mallan -t is szertartásos keretek közt veszik fel és le, valamint kyr rúnák hatására nem lehet velük alkalmazni a Thíras Laithel -t. De persze, ha a tulajdonos kiérdemli, akkor egyes elf mágusok képesek mágikus vésetekkel és tulajdonságokkal ellátni őket.

Néhány (nem túl fantáziadús) példa az elf fegyverűnákra:

A kardra:

- Aquir jelenlétre világosan dereng. (Mint a Babóban a Fullánk, bár az orkokat detektált)
- Démonok Életenergiáját (Ép-jét) képes elnyelni (ellenük duplán sebez, mint Drizzt kardja)

- Viselője naponta egyszer, ha úgy kívánja, egy csillogó ellipszist húzva vele térkaput nyithat egy megtartói ligetbe

A vértre:

- 10 Körönként 1 Ép -t regenerál, a sebek elfertőződésére az esély 0, a vérző sebek 2 kör alatt összezárulnak, a mérgek ellen +6 -ot ad a mentődobásokra. (Mint az Éjszemű lovagi vértje)
- 4 Od pontnyi hatalomszót semlegesít. (Mint egy gereznavért)
- A viselője tudja eldönteni, hogy matt színe legyen, vagy váltsón át tükörfényesre, ami ezer színben szórja szét a nap sugarait. (a példa szintén az Éjszemű vértje)

2002.11.28.

Szerző: Elenier

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent a MAGUS-Site G-portal és a KalandozokPontHU oldalon is.